

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 9

El vicepresident segon

Interpel·lació al Govern sobre el control i la supervisió dels centres i dels establiments sanitaris (tram. 300-00086/08)

El vuitè punt de l'ordre del dia és la interpel·lació sobre el control i la supervisió dels centres i dels establiments sanitaris. Aquesta interpel·lació està presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, i per la seva exposició té la paraula la il·lustre diputada senyora Belén Pajares.

La Sra. Pajares i Ribas

Gràcies, senyor president. Honorable consellera, senyores i senyors diputats, com vostè sap, honorable consellera, el 26 de novembre alguns centres on es practicaven avortaments il·legals, van ser precintats i diverses persones van estar detingudes, entre elles el propietari d'aquestes clíniques. Van ser detingudes per la Guàrdia Civil, per ordre de la Fiscalia de Barcelona i un jutjat d'instrucció, per cert, a petició d'una entitat que portava molt de temps darrere d'aquest tema. Aquesta setmana *suma y siguen* pel que fa altres detencions.

Però miri, jo començaré pels antecedents per situar-nos. L'octubre del 2004 es va publicar un reportatge d'una periodista anglesa, la periodista estava embarassada i es va fer passar per una clienta que volia avortar, i [#] era una declaració d'urgència ginecològica.

Davant d'aquesta situació, el Departament de Salut inspecciona el centre i dictamina, i són declaracions seves a la premsa, que «l'assistència prestada és correcta pel que fa als supòsits legals establerts per la llei i que, a més a més, tot està bé». Però, bé, per acabar de rematar la jugada, tot seguit el Departament de Salut es compromet a augmentar les ajudes econòmiques per avortar.

Dos anys després, l'octubre del 2006, va emetre un reportatge d'una periodista infiltrada, a la mateixa clínica, també embarassada de quasi set mesos, i amb la

intenció d'avortar. Davant d'aquests fets, el departament de Salut va declarar a la premsa, una altra vegada, que s'obriria una inspecció extraordinària i, per la seva banda, els Mossos investigarien d'ofici.

De la primera inspecció coneixem el resultat final, una multa de 3.000 euros. De la resta ho desconec, jo no dubto de la capacitat professional dels Mossos d'Esquadra, no és d'això que dubto, sinó del seu responsable polític. Miri, la primera investigació, per seguir situant-nos, la del *Sunday Telegraph* va néixer dels fets que una fundació finançada amb diners públics enviava dones a avortar a Barcelona. A mi em sobta que sent la legislació europea molt més permissiva que l'espanyola pel que fa a la despenalització de l'avortament, totes aquestes dones resultava que venien a avortar aquí. I a vostè, honorable consellera, li corresponia ser el primer responsable del control d'aquestes clíniques, i tenia que haver estat el seu departament que comandés unes inspeccions serioses i amb rigor, per tal de fer complir la llei.

Jo crec que el Codi penal, i vostè també ho sap, considera un supòsit de despenalització que són molt concrets i coneguts, i la conselleria de Salut tan sols va imposar una multa de 3.000 euros per irregularitats administratives. A mi em sembla fins i tot ridícul dir aquesta quantitat, sobretot perquè després hem conegut què és el que es cobrava per alguns dels avortaments. Ara, això sí, per més setmanes la tarifa era encara més alta.

Vostè no creu que era motiu suficient investigar amb més profunditat el que no consti degudament acreditada la causa de l'avortament? O bé que els informes psiquiàtrics estiguin fabricant en sèrie, perquè resulta –i això són dades de la conselleria– que el 97 per cent dels avortaments ho són basant-se en el tercer supòsit que és el que planteja el greu perill en cas de salut física o psíquica de la mare.

Jo crec que convindrà amb mi que la línia que separa la legalitat de la il·legalitat és que la interrupció de l'embaràs s'ajusti precisament a aquests supòsits establerts per la llei. I aquí, malauradament, la vulneració sistemàtica de la llei ha acabat constituint un negoci molt rendible. Miri, honorable consellera, el Departament de Salut ha d'explicar per què existint la falta de documentació obligatòria i que determina l'acreditació de l'avortament, jo crec que ja per si mateixa la seva falta sospitosa, no fa

informar la justícia amb els antecedents que envoltaven aquestes clíniques investigades? I parlo de l'any 98, i de l'any 2006 quan en altres comunitats autònomes el propietari d'aquest centre també va ser detingut i empresonat en algun dels casos.

També vull referir-me a unes declaracions que va fer vostè, consellera, després de les detencions i de l'empresonament dels responsables. Vostè ens deia, i així també ho recollien els mitjans de comunicació que, «es tractava d'una inspecció de caràcter administratiu, que no es van detectar il·legalitats» –i va afegir que– «les il·legalitats no són competència de la conselleria de salut». Bé, possiblement no siguin de la seva competència, però sap el que sí era de la seva competència, a més a més de la seva obligació? Donar part a la justícia, perquè aquesta determinés el que correspongués davant d'unes irregularitats i davant d'uns fets que han sacsejat l'opinió pública.

Jo crec que està clar, no?, el que ha determinat, ha determinat el tancament de les clíniques per pràctiques il·legals? L'intrusisme professional, s'ha sabut que l'anestesista no disposava de la titulació, per exemple, per exercir com a tal, i vostè com a metge i com a consellera de Salut sap que en una intervenció quirúrgica la feina de l'anestesista és molt important, i és que això no deixa, l'avortament, de ser una intervenció quirúrgica. Falsedat documental, informes psiquiàtrics firmat i fabricats com si fos una cadena de muntatge, associació il·lícita, *suma y sigue* ja li ho he dit abans.

I, escolti'm, torno una altra vegada, l'objecte dels detinguts era l'ànim de lucre, enriquir-se, s'ha sabut que aquestes clíniques facturaven al voltant de 4.500.000, d'euros a l'any, el declarat, deixo sobre la taula «el declarat». Miri, jo crec que el mínim que els ciutadans podem demanar a les administracions és que vetllin pel compliment de les lleis vigents, però davant d'aquests fets, honorable consellera, on estava vostè? Cap on mirava?

I tornant a les inspeccions, m'hi referiré d'una manera molt breu, perquè crec que si no, no em quedarà temps a dir-li tota la resta. Moro, considera que no han de canviar els protocols d'inspecció en vista de tot el que ha passat? I si es fan les inspeccions periòdiques, que sembla ser que es fan en els centres en funcionament, no crec que s'hauria d'explicar detalladament en què van consistir aquestes declaracions? Quant

dies van estar? Perquè el fet que un expedient es tanqui un any i mig més tard, no vol dir que estiguin un any i mig investigant.

Un altre tema i crec que és important també fer-ne esment, és el de la publicitat d'aquestes clíniques a la pàgina web de la conselleria, clíniques que practiquen il·legalitat i que estan imputades per delictes molt greus. Vostè ja sap que segueixen sortint a la pàgina web de l'Institut Català de la Salut, un òrgan depenent de la seva conselleria? Fa un mes, eh?, que han passat tots aquests fets, aquesta clínica. I davant d'això aquí no val dir que estem parlant d'interpretacions, jo crec que parla per si sol el que surt a la pàgina web de la conselleria. Diuen altes coses, per exemple, on es realitzen les interrupcions, i li cito tal com surt a la pàgina: «Clíniques acreditades per a la pràctica d'aquesta intervenció. Els hospitals públics realitzen la interrupció en casos de malformacions, problemes de salut o violació de la dona.» Perquè aquesta distinció? O és que les clíniques acreditades, com vostè les anomenen, no tenen que ajustar-se als supòsits que marca la llei? M'agradaria que després m'ho contestés. I, bé, per no parlar del seguiment que en la mateixa pàgina web fa d'aquests fets, que és zero.

Miri, jo, crec que atot això ens ha conduït al desprestigi del seu departament, del departament de Salut de la Generalitat de Catalunya, i ens ha convertit a Barcelona i a Catalunya en un centre internacional de l'avortament. En menys de sis anys, honorable consellera, des que vostès governen, Catalunya ha deixat de ser un referent a la sanitat de primer ordre, i model de moltes comunitats autònomes a Espanya. Jo crec que hem perdut aquella posició que ocupàvem, i això ho parlaven en el passat debat de pressupostos del seu departament. Catalunya ha tornat a ser motor d'Espanya i pionera però en el que és bo, en el que realment nosaltres hem de donar exemple. I això no ho és.

Miri, vostès consideren que ara aquest debat s'ha de posar sobre la taula i s'ha de reformar la llei, però sap quin és el debat que està sobre la taula? El del compliment de la llei, perquè aquest incompliment el que ha provocat són avortaments tan avançats que són infanticidis i no avortaments, i això és el que la gent demana, el compliment de la llei.

Miri, i una altra qüestió, i amb això crec que ja acabo i que no tinc més temps. Les dades de l'avortament de l'any 2006, dades de la seva conselleria, han patit un augment del voltant d'un 19,2 per cent, des del meu punt de vista la traducció d'això és un fracàs, és el fracàs d'avui, en el segle XXI ens trobem amb, primer que dona la impressió que l'avortament s'està convertint en un mètode anticonceptiu, i això vostè, com a consellera de la Salut no ho hauria de permetre. Segon, que malgrat l'accés a la informació, que cada dia és més gran, i això hi estarem tots d'acord, tanta informació s'acaba convertint en una desinformació, i això és perquè no és una informació responsable.

Bé, jo crec que amb totes aquestes preguntes i reflexions que des del meu grup parlamentari li hem plantejat, esperarem amb molt d'interès la seva contestació.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, il·lustre senyora diputada. Per la resposta té la paraula la consellera de Salut.

La consellera de Salut (Sr. Marina Geli i Fàbrega)

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, senyora diputada, espero que aquest mateix debat ho faci amb la Comunitat de Madrid que, per cert, vostès governen, que és la comunitat on es fan més interrupcions voluntàries de l'embaràs molt semblant al que passa a Catalunya o a la Comunitat de Múrcia o a la Comunitat de Balears.

Primer, vostès em sembla..., el que no podem tenir en aquest tema és una doble moralitat, senyora Belén Pajares, la primera pregunta que s'haurien de fer vostès, com a formació política, és que encara estan a l'any 85, quan vostès no van donar suport..., acabar amb un debat que és molt complicat i li he dit sempre que és un fracàs per a les dones haver de prendre aquesta decisió, ho he dit sempre. Però, per altre costat, vostès sap que va entrar l'any 85, a Espanya, gent de totes les classes socials anava a fora. Aquesta és la pura realitat, per tant, vint-i-dos anys després hem gestionat el millor que hem sabut, tots els governs de totes les comunitats autònomes, les que hem tingut traspasada la sanitat des de fa molts anys, i els més recents, amb

els supòsits legals, tres, per cert, un, possibilitat d'interrupció voluntària de l'embaràs abans de les 12 setmanes en el cas de violacions; 22 setmanes en el cas de malformacions i la llei és així, no l'he feta jo, aquesta llei, perquè no hi era, el 85. En aquell moment els legisladors van fer una llei que permet la interrupció voluntària de l'embaràs sempre que s'acrediti trastorns de salut mental i física greu per a la persona durant tot l'embaràs.

Nosaltres, per descomptat, i parlem de què succeeix a Catalunya, però insisteixo, no hi han diferències a la resta de l'Estat espanyol. En els primers dos supòsits es fan fonamentalment en els hospitals públics. El tercer supòsit que la llei diu, es fa a clíniques privades. Vull defensar aquí, en aquest plenari les clíniques que fan interrupcions voluntàries de l'embaràs. Si vostè no ho vol fer-ho, aquesta consellera té l'obligació de fer-ho, així com de tots els professionals. Aquells que hagin saltat la legalitat, la justícia impecablement caurà sobre ells.

Vostè parla, a més a més, d'un procediment que està ara en secret sumarial. De què parlem, vostè i jo? A través de la premsa? De filtracions? Per tant jo li diré, miri, nosaltres... I segona consideració important, defensa absoluta de la Inspecció, per què vostè fa aquesta dualitat constant, «llevat dels inspectors, però l'Administració no», que entén que jo em posa, amb les inspeccions? Que els dono ordres polítiques a la Inspecció? Miri, són, per cert, els mateixos dels últims vint-i-tres anys de l'anterior Govern, perquè no s'ha canviat el cap de la Inspecció, perquè és una persona d'un rigor professional extraordinari. I en dono fe. I quan a nosaltres se'ns demana, per descomptat, iniciem el procediment l'any passat, ho he dit, no trobem il·legalitats, amb un procés públic com el que hi va haver i la Fiscalia podia haver obert perfectament diligències. Nosaltres vam tancar l'expedient amb irregularitats administratives i no amb il·legalitats. Si haguéssim trobat il·legalitats o dubtes sobre la possibilitat de garanties a la seguretat de les pacients, haguéssim clausurat el centre, igual que hem fet amb altres, a l'antecedent de la Clínica Evangèlica en el cas de l'estètica. Si nosaltres amb el Col·legi de Metge haguéssim, per descomptat, trobat persones que no tenien la titulació, com a succeït en una dels casos d'una de les clíniques de Madrid? Per descomptat, aquest sí que és un delicte greu, i haguéssim clausurat l'equipament sanitari, però no ho vàrem trobat.

Per tant, ara, en aquest moment, deixem treballar la justícia, –deixem treballar la justícia– i no fem una esmena d'un sistema que ha funcionat raonablement bé. Si vol fem altres debats. Vostè diu «ens hem convertit en allò [#] ...»

Fitxer 10

... a avortar tot Europa. Escolti'm, Europa existeix, la mobilitat de pacients existeix, en aquest i en altres temes, i li asseguro que no som diferents de la resta de comunitats governades per vostès. En tot cas, la proximitat, per descomptat, fonamentalment de persones de França..., és el grup més important de persones, doncs, que vénen.

I em diu: «És un fracàs el creixement de les interrupcions voluntàries de l'embaràs.» Jo li torno a preguntar..., ara li pregunto jo: vostès estan o no estan a favor de la interrupció voluntària de l'embaràs en els supòsits legals? I a partir d'aquest moment podem plantejar..., però no ara, senyora diputada, amb un procés sumarial obert, amb un procés judicial obert. Deixem per a la propera legislatura altres debats en profunditat. Cal més seguretat jurídica? Cal? Probablement. Cal limitar a les dotze setmanes la interrupció voluntària de l'embaràs sense supòsits excepte en el tema de les malformacions?

Cal, vostè ho deia, finançament públic. Ara resulta que vostès esmenen la plana al sector privat. És que em fa gràcia. Quina contradicció. Vostè ho ha dit, eh? Diu: «Per què no es financen?» I després diu: «Financen..., han augmentat el finançament.» Miri, nosaltres financem per raons econòmiques, vostè ho sap. Un programa de maternitat de risc. Acompanyem molt més enllà de la interrupció voluntària de l'embaràs, amb programes posteriors a salut sexual i reproductiva.

Perquè el que creix, senyora diputada, són persones no estrangeres, sinó persones vingudes, catalans –catalanes, en aquest cas– que han vingut de fora. Això és el que creix. I necessitem veure que comencin a utilitzar de manera més universal els centres de salut sexual i reproductiva o centres de planificació familiar. La resta, quan desagreguem la gent nascuda o que fa anys que viu aquí, la xifra d'interrupcions voluntàries de l'embaràs està baixant de manera molt, molt important. Per tant, no em parli d'ofici. Aquesta és una realitat complexa, per descomptat, molt complexa.

Però fixi's: no dubti, si us plau, que nosaltres inspeccionem no només a demanda, sinó d'ofici, i que els procediments..., diu: «Hem de canviar...» Estic disposada a debatre, igual que ho estan fent, per cert, la comunitat balear, que n'hem parlat en moltes ocasions. L'anterior Govern del Partit Popular i l'actual, o la Comunitat Valenciana..., de dir: «Hem d'anar a un procés de concertació del sector que fa interrupció voluntària de l'embaràs?» De fet, la Comunitat Valenciana ho està fent, eh?

Bé, per tant, aquest és un debat... Però no pot ser que vostès dubtin sobre la necessitat..., i esmenin la plana a tot el sistema, i després, quan vostès governen, fan altres qüestions. Per tant, a mi em sembla que hem de portar –si us plau, els ho demano–..., perquè aquest és un tema que s'està generant aquests dies i a mi em sap molt greu, perquè ho he dit en moltes ocasions. Les 21.000 dones, aproximadament..., no aproximadament, sinó que van fer una interrupció voluntària de l'embaràs, què deuen pensar de nosaltres? Què deuen pensar? Hi ha molta solitud, eh?

A més, un esbiaixada de gènere, vostè ho sap, senyora diputada. Sembla que això només és problema de les dones, eh? No, no, és així com els ho dic, és així com els ho dic, eh? I, per tant, nosaltres hem de posar tots els nostres valors –valors, valors– i no emetre judicis, amb paraules tan gruixudes com s'han emès [#] aquests dies, com si Catalunya féssim, els nostres professionals, per lucrar-se... I hi insisteixo, eh?, si algú ha transgredit la llei, duresa absoluta, i aquesta consellera serà la primera, per descomptat, a acompanyar, al costat del procediment judicial, que aquestes persones, doncs, no formin part del sistema sanitari.

Però, per tant, vostè contesti's a vostè mateixa, primer: de què estem parlant? La llei vigent és la que és, malgrat vostès l'any 85 ni la impulsessin ni la votessin. Per cert, han governat vuit anys i tampoc han canviat..., tampoc la van canviar. (*Remor de veus.*) I quan vostès governen fan exactament el mateix que fem nosaltres quan governem.

El vicepresident segon

Moltes gràcies, honorable senyora consellera. Per a la rèplica té la paraula la il·lustre diputada senyora Belén Pajares.

La Sra. Pajares i Ribas

Moltes gràcies, senyor president, honorable consellera. Miri, la gran diferència entre el que ha fet la Comunitat de Madrid i el que ha fet vostè és que la Comunitat de Madrid va inspeccionar els centres, va trobar irregularitats de per si sospitoses, les ha tancat de manera cautelar i ho ha denunciat a la justícia perquè aquesta determini el que correspongui. Aquí, la primera diferència.

Miri, sobre el tema de la reforma de la Llei, no és l'objecte de la meua interpel·lació, de fet, però, bé, m'hi referiré o intentaré referir-m'hi d'una manera molt breu. Vostès han governat i han governat. Nosaltres també, però és que nosaltres no volem reformar la Llei, i aquí està la diferència, també. Miri, jo crec que primer ha de començar per convèncer el seu partit, en el cas que vulgui reformar la Llei. Començant per les declaracions de la vicepresidenta, dient que el que s'havia de fer era que el pes de la Llei caigués sobre aquestes persones, passant pel ministre Bermejo, que espera el consens de l'esquerra per poder aprovar-la, eh?, i per Rodríguez Zapatero, que en la seva línia habitual, primer ens diu que sí i després ens diu que no.

I sobre programes electorals, miri, jo això ho deixo per als mítings. En seu parlamentària, «cada qual» que vengui el seu. Miri, l'opinió del PP –i jo crec que ja li he expressat– és que la Llei..., i vostè ho sap, que es va aprovar amb molts equilibris, i que necessita un consens social, és cert. Però també un consens en seu parlamentària, perquè això no deixa de ser una Llei orgànica que s'ha d'aprovar per majoria absoluta al Congrés dels Diputats. I, per tant, si ho volen fer hauran de consensuar.

Jo no crec que sigui una necessitat, i el meu partit tampoc ho creu. El que és una necessitat –i el debat que està al carrer– és el compliment de la Llei. I d'això, i per tots aquests motius..., són el que fa que se la interpel·li. I això és el que ha sortit als mitjans de comunicació. I per això aquesta gent està detinguda, i s'han hagut de tancar les clíniques. No perquè vulguem debatre la reforma de la Llei. Això, si correspon, ja es farà en el seu moment, però no és, ara, del que jo estic parlant.

Miri, jo crec que és lògic, i és lògic que la gent demani el compliment de la llei, i que demani que les administracions públiques –les seves administracions– vetllin per aquest compliment. I miri, fins i tot la fiscal en cap de Catalunya es va referir a aquestes detencions dient que eren «radicalment il·legals» les activitats que feien aquestes clíniques.

Secret de sumari. Jo també me n'alegro, que això estigui en mans de la justícia. De fet, és l'únic que m'alegra. I crec..., també s'ha respectat, però és impossible no parlar del que ha succeït, i molta informació i el que la gent ha vist i ha llegit no són fruit de les filtracions del secret del sumari. Són coses que hi han entitats que han estat darrere d'aquest tema i que han anat sortint als mitjans de comunicació. Miri, tot el que envolta aquest assumpte, honorable consellera, ha horroritzat la gent. Jo, hi han termes que no he fet servir a la primera intervenció, però que ara sí que els faré servir. Escolti'm, són avortaments que per l'avançat són infanticidis, ha sortit el tema de les trituradores, el llenguatge que feia servir aquesta gent, dient «els rompecocos», els facultatius que no ho eren. On està la seguretat de les pacients que se sotmetien a aquestes intervencions? No, no, escolti'm, jo crec que malament aniríem si això no afectés la consciència de les persones. Malament aniríem, si la gent no tingués opinió sobre això.

I miri, jo vull acabar amb una història que ara em dirà: «Bé, això, que hi té a veure?» Perquè és el blanc i el negre del que estem parlant, però jo estic convençuda que vostè ho relacionarà, les dades i els números que jo li diré, amb tot el que hem estat parlant, perquè és la part bona i la dolenta de la ciència. Fa pocs dies, en un hospital de València, una bebè, una nadó que va néixer amb trenta-una setmanes de gestació, va superar una cardiopatia molt greu. Fins i tot hi havia mitjans de comunicació que d'una manera molt gràfica explicaven que el cor d'aquesta nena era de la mida d'una castanya. Miri, jo, amb això, amb aquesta dada, les trenta-una setmanes de gestació amb què aquesta nena va néixer, i que va ser operada immediatament, i que sembla que tot anirà bé, acabo la meua intervenció. Jo sé que vostè relacionarà perfectament tot el que hem estat parlant i el que li dic ara.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, senyora diputada. Per a la contesta o la rèplica té la paraula l'honorable consellera de Salut.

La consellera de Salut

Fixi's, vostè, el que no podem fer és, en un cas..., si és que hi ha hagut, per descomptat, il·legalitats, hi insisteixo, el mateix departament serà dur i acompanyarà, per descomptat, si formen part del sector públic i privat, a la suspensió de feina d'aquestes persones. Però deixem fer a la justícia.

Però vostè generalitza? Com pot vostè parlar en aquests termes? Com si Catalunya es dediqués a fer... Sí, sí, Catalunya, Catalunya, sí. Catalunya, senyor Sirera, Catalunya, eh? Perquè s'ha referit a la imatge que donem a Catalunya..., fora, la senyora diputada. Del sistema sanitari, que és un molt bon sistema sanitari. És així, és així, eh? És així. I, per tant, a través d'un cas, que hem d'esperar, hem de ser prudents, perquè li recordo en moltes altres ocasions, en fi, les imputacions finals... Vostè diu: «El doctor Morín va estar empresonat.» I tothom li ha permès després, fonamentalment, tornar a la seva activitat a Madrid i aquí, eh?, senyora Belén. Per tant, prudència, prudència, eh? I no faig cap..., de cap manera estic justificant, ni avalant el doctor Morín o altres persones, en aquest cas, imputades. Dic el doctor Morín perquè és la persona que ha sortit a la llum pública. La resta de persones són, ho sabem, a través dels mitjans de comunicació.

Però el que vull deixar ben palès en aquesta cambra és que el Departament de Salut i el Govern de Catalunya és garant del compliment de la llei, a través dels procediments que té establerts. Hi ha sempre –vostè ho sap perfectament– l'ètica personal. I en l'exercici professional encara més. No pretendrà vostè que posem un inspector al costat de cada professional sanitari? Si algú s'ha saltat l'ètica..., i la il·legalitat, caurà sobre ella la justícia. Però voldria, si us plau, senyores i senyors diputats del Grup Popular, no pretenguin, a través d'aquest tema, desprestigiar la imatge de compliment de la legalitat, i menys en un tema que té tanta connotació social.

I vostè diu: «Escolti, deixem-ho per a un altre moment, no és el debat.» Sí que és el debat..., sobre més seguretat jurídica. Sí que és el debat! Perquè el debat està precisament en com la llei diu que en qualsevol setmana es pot practicar una interrupció voluntària de l'embaràs si hi ha un informe que diu que atempta a la salut mental. I hi estic jo d'acord, crec que s'ha d'anar en un acotament més clar a les primeres setmanes. No, no, saben vostès perfectament que aquest és un debat...

I a més a Catalunya..., no sé si vostès comparteixen això, però a Catalunya, en aquests i en molts altres temes hem tingut sempre un consens social i polític. (*Veus de fons.*) L'hem tingut. No, «clàssic»..., no és cap «clàssic». Perquè en aquest i en altres temes hem acompanyat..., com acompanyament al dret a la mort digna, al consentiment informat i molts altres temes (*remor de veus*), des d'un consens que vostès també hi han participat, aquí a Catalunya. No, sí que hi té a veure.

Però, per fer això, es necessita no utilitzar aquest cas per esmenar la plana del tot i per dir que nosaltres no fem complir la llei. I aquest és un tema ètic molt important, eh? Ètic també de la política. És així, és així.

No, no, no, no, la interrupció voluntària de l'embaràs, hi insisteixo, forma part de decisions personals molt complexes, de les dones, i a vegades, li he dit, amb molta solitud, i sempre hi ha un home, eh? Encara que aquest home acompanyi o no... (*Veus de fons.*) No, no, és així, això, és així. I per què es fan en el sector privat, també? Perquè hi ha, en part, una –encara– necessitat de..., «menys-» –diríem– «coneixement», eh?, d'aquesta decisió. I això també és així, i ho debatrem. Però no ara, senyora diputada. Deixem-ho per a la propera legislatura. El debat sobre el canvi legislatiu. El debat sobre, per descomptat, el finançament públic, si ha de ser generalista. El debat de si sí o si no a la concertació. Però avui i aquí vull deixar clar que continuarem gestionant la llei amb tot el que nosaltres, evidentment..., perquè ningú compleixi il·legalitats i aquests que les compleixin, per a això tenim un ordenament jurídic que actuarà sobre ells.

I vull trencar una llança al costat, de nou, per acabar, dels professionals, dels centres, dels... Hi han trenta centres a Catalunya, més el sector públic, que també fa interrupcions voluntàries de l'embaràs. I haurem de debatre també l'objecció de la

consciència en el sector públic, si és individual o de centre. Aquests són..., el debat seriós, senyora Belén.

I si us plau, els demano que no pintin aquesta Catalunya, una Catalunya gairebé que provoca –vostè ha dit, vostè ho ha dit aquí, eh?– «infanticidis». De cap manera. Si algú ho ha fet, la llei caurà sobre ella.

Fitxer 11

vostè ho ha dit i jo li dic que haig de defensar, eh?, doncs, tots els professionals que amb molta ètica fan cada dia bé la seva feina.

El vicepresident primer

Gràcies, honorable senyora consellera.